

عنوان مقاله:

بررسی وجود بسیط از منظر ملاصدرا و « یک گرایی » لایب نیتس

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فرج اله براتی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

بهمن دیناروند - دانشجوی دکترای فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

خلاصه مقاله:

از جمله مسائل مهم و اساسی فلسفه که طی سده های اخیر مورد بحث قرار گرفته است ، قاعده «بسیط الحقیقه » و یا حقیقت بسیط و غیر مرکب در میان حکما و فلاسفه شرق و غرب عالم بوده است .این قاعده جایگاه ویژه ای جهت حل سایر مسائل فلسفی و بویژه اثبات توحید یا وحدانیت داشته است .ملاصدرا (صدرالدین شیرازی) معتقد به قاعده بسیط « الحقیقه کل الاشیاء و لیس بشی ء منها » است، به معنای بسیط حقیقی همه اشیا است، در حالی که هیچیک از اشیا نیست؛ یعنی واجد کمالات و جهات وجودی و خیر همه چیز، و فاقد نقایص و حدود و تعینات آنهاست وی این قاعده را از غوامض علوم الهی دانسته و درک حقیقت آن را جز برای کسانی که از جانب حق تعالی به سرچشمه علم و حکمت راه می یابند، آسان ندانسته استاز طرف دیگر لایب نیتس از فلاسفه بزرگ غرب نیز با بیان «جوهر فرد » یا «مناد» به بررسی و تحلیل و اثبات آن همت گماشته است . لایب نیتس معتقد بود که «مناد» جوهری است منفرد و بخش ناپذیر و عنصری و دارای خاصیت های متعدد، ولی چون بسیط است اجزایی ندارد.بنابر آنچه در این مقاله آمده است وجود بسیط ، وجود مطلق و نامتناهی به یک معنا هستند و این مطلبی است مشترک بین ملاصدرا و لایب نیتس

کلمات کلیدی:

بسیط الحقیقه ، مناد ، یک گرایی ، جوهر بسیط ، ملاصدرا، لایب نیتس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699137>

